

001	66	76	96	96	63	26	06	95	55	50	22	55	36	93	36	10	7	4	0
100	86	96	66	94	92	90	85	80	70	60	55	50	45	40	30	20	15	10	6

MIELIPIDE

LUKIJALTA

JOUKO KUOSMANEN

Norppien pahin vihollinen on norppa itse, koska Saimaan norppapopulaatio on niin suppea, että norpat loppuvat sukurutsan seurauksena, Ismo Erik Finér kirjoittaa. Tämä norppa kuvattiin Pihlajavedellä.

Ihminen ei hävitä norppaa

Miksi te ns. luonnon-suojelijat, kuvaajat, tutkijaskelijat, EU-tarkastajat ja rahanahneet omaneduntavoittelijat ette anna meidän Saimaan vesistö-alueen ihmisten elää rauhassa, rinta rinnan luonnon, esimerkiksi norppien kanssa. Olen seurannut luontoa sen monimuotoisuutta ja kestäväää kehitystä 55 vuotta. Ainoat luonnon tasapai-non häiritsijät ovat ne, jotka luulevat tietävän esimerkiksi norpista jotain. Norppatutkimus tieteelli-sessä mielessä on mielestäni pelkkää rahastusta, ajanhaas-kausta ja vielä lisäksi EU-vero-varojen tuhlausta. Tutkijat tutkivat jotain pientä osa-aluetta norpista ja

unohtavat tyystin kokonaisuuden. Jos joku tutkijoiden mie-lestä ”maalaistollikka” kertoo, että norppien pahin vihollinen on norppa, itse maalaistollille nauretaan. Norppien pahin vihollinen on norppa itse, koska Saimaan norppapopulaatio on niin suppea, että norpat loppuvat sukurutsan seurauksena. Olen kuullut, että on ole-massa hanke, jonka tarkoitus on tuoda ns. ”uutta verta” Laatokalta Saimaalle. Tämä varmasti tarkoittaa norppien siirtoistutuksia Laatokalta Saimaalle. Ei ole sen jälkeen olemassa aitoa Saimaan norppaa vaan norpan ja Laatokan hylkeen risteytys. On keksittävä jopa uusi latinan

kielinen nimi risteymälle. Nyt sai töitä jo kielitieteilijätkin ympäri Eurooppaa ja Venäjän maata. Tämä kaikki edellä kerrottu on tietenkin Saimaanmeren saariston ja Laatokan meren rantojen verkko- ja katiskaka-lastajien vika. Luonnonsuo-jelijoiden ja muiden edellä kerrottujen onnenonkijoiden tuhotoot luonnolle laajene-vat, rahan tarve kasvaa jopa ruplia joutuvat nuo kirjaviisaat anomaan ja perustellusti vaatimaan EU:nin rahakirstun vartijoilta. Isäni, edesmennyt maanvil-jelijä Aarne Finér sanoi minul-le ollessani ja käydessäni ko-tona Saimaan meren(vesistön) Pihlajaveden Pitkälänlahden rannalla: ”Yritä edes sinä Ismo

nuorimpana pysyä erossa tuosta norppahumpuukista. Seuraa asioita luonnon silmin, luonnon ehdoin; kyllä se tuo pusa saimasis tuosta häviää sukurutsan takia eikä sinun kalastajan ’oikean työmiehen’ verkkokalastajan ja katiskan pitäjän vuoksi.” ”Viherpiipertäjät” tieteelli-sen todistetusti väättävät toh-torinsilinteri päönsä peittoona tieteellisen todistetusti kaiken luonnontuhoamisen ja erito-ten norpan häviämisen olevan Saimaan rantojen asukkaiden, Saimaan saariston matkai-luelinkeinojen harjoittajien, mökkirakentajien ja kalastaji-en siis veronmaksajien vika. Mitä me tästä opimme emme yhtään mitään. No ehkä sen verran, että jos ajattelej ta

tarkkaillet asioita ja tapahtu-mia maalaisjärjellä olet vääräs-sä, vaikka sitä ei voidakaan tieteellisesti todistaa. Mielestäni se on rikos luon-toa kohtaan, kun luontotutkija iski viiden tuuman sinkityillä nauloilla yli satavuotiaiden koivujen kylkeen ilman maan-omistajan lupaa läskin paloja houkutellakseen valkoselkä-tikkikoja vanhaan koivikkoon. Luontotutkija jäi luontoihmi-sen isäni tarkkaavaisuuden ansiosta kiinni itse teosta. Summa summarum: tiede on tietenkin aina oikeassa, mutta luonnolle ei tiedekään mahda mitään. Ilmaston muutos tapahtuu, jos luonto niin määrää. Ismo Erik Finér Pihlajaveden saariston asukas

VIERASKOLUMNI

Maahenki ja hengitys

Moni tuntee Maahenki-kustan-tamon ja joku vielä tuntee aitoa maahenkeäkin. Lisäksi skandi-naavisessa muinaisuskossa taisi olla maahenki tai -henkiä. Suomalaisessa muinaisus-kossa sellaisia ei tunneta, ellei sitten maahisilla ollut vastaavia ominaisuuksia. Harva kuitenkaan tuntee kä-sitettä ”maahengitys”. Minulle humanistille tuollainen termi tuli tutuksi vasta, kun rupesin perehtymään maan kykyyn sitoa hiiltä ja mahdollisesti sen avulla ravinteita kuten typpeä ja fosforia. Näitä sitomalla puolestaan voitaisiin vähentää vesistö- ja ilmastopäästöjä. Ilmeni, että olin törmännyt ajankohtaiseen ongelmaan ja valtavaan tutkimuskenttään, jossa toistaiseksi tiedetään vähemmän ja arvellaan enemmän. Ilmaston lämpenemisen syy-nä pidetään yleensä fossiilisia polttoaineita. Vähemmän on kiinnitetty huomiota fossiilisten polttoai-neiden välilliseen vaikutukseen eli esimerkiksi siihen, että nykyaikaisessa maataloudessa maaperästä on vapautunut val-tavia määriä hiiltä ilmastoon. Eniten hiiltä on varastoi-tunut mereen, mutta myös maaperä on valtava hiilivarasto. Sitä on vapautunut keino-lannoitteiden, lähinnä typen, valmistuksessa, samoin kuin maatalouskoneiden käytössä ja logistiikassa. Suurimmat määrät ovat kuitenkin irtautu-neet suoraan maasta, kun on käytetty yksipuolisia viljelyme-netelmiä ja keinolannoitteita. Eroosio on vienyt maata ja samalla hiiltä mennessään, mutta korvaavaa ainetta ei ole maahan tuotu. Tapahtunutta voitaisiin korjata sitomalla hiiltä takaisin maaperään eri keinoin. Luomussa näin käykin kun käytetään orgaanisia lannoitteita, joissa usein on hiiltä mukana eri muodoissaan. Samoin suorakylvö on omiaan lisäämään orgaanista ainetta maaperään.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja. ilkka.herlin@cargotec.com

VERKOSSA SANOTTUA

Miten purkaa turhaa byrokratiaa?

Maaja- ja metsätalousmi-nisteriön valtiosih-teen **Risto Artojen** puhe byrokratian vähentämi-sestä ja sen purkamiseen liit-tyvistä vaikeuksista kirjoitti keskustelua MT:n Facebook-seinällä. Lukijat kertoivat useita konkreettisia esimerkkejä turhauttavasta säätelystä. ”Peltolohkojen ainainen synnäminen on turhauttavaa ja kallista byrokratiaa. Vuo-desta toiseen mitataan samoja peltolohkoja ja aina saadaan eri tulos, tottakai, vaikka mitään muutoksia ei pelloilla olla tehty. Eikö jo voisi lukita lohkon pinta-ala ja tehdä tarkistuksia tarpeen vaatiessa tai 5–10 vuoden välein? Tämä jos mikä vähentää tarkastajien työtä, turhaa sailaista”, kirjoiti-ti **Tiina Iistamo**. **Aki Saarinen** veisteli tähän jatkoa: ”Vaan jos käy niin että peltö sateessa turpooa taikka helteellä kutistuu? Mutta kyllähän tuo harvinaisen typeränä on joka ikinen keväät korjata karttoja, jotka edellis-e-nä keväänä on saanut korjat-tua. Tällä säännöstelyllä alkaa nälkä olla lähellä...” ”Pitkälle pääsee, kun muut-taa lähtökohdat niin, ettei olisi syyllinen, kunnes todistaa viattomuutensa. Eli lähtökoh-taisesti luotetaan, ja mikäli sanomista valvonnoissa löytyy, voisi sitten päästä paperikuri-mukseen? Toimisi itse asiassa aika moneen asiaan?” arveli **Matti Oksanen**. Myös **Olli Ruotsala** peräsi virkamieskunnalta normaalia, lain suomaa kansalaisluotta-musta: ”Alettaisi jälleen luottamaan viljelijän ilmoittamiin asioi-hin, eikä ristiin tarkastettai-si jo tutkittuja tai ilmoitettuja asioita uudestaan. Siinä sääs-tyisi paljon turhua työtä. Ja ainakin yksi ilmoitus samasta asiasta tulisi riittävä.” **Anne Penninkangas** ei usko, että byrokratiaa saadaan hevin vähennettyä: ”Se ei onnistu, ilman että by-rokratiaa ylläpitävä virkamies-valta saadaan purettua ensin. Sitä taas ylläpitää eduskunta, joka entistä lainsäädäntöä tuntematta säättää lisää lakeja. Käytännön yritystoiminnassa tai tavallisen ihmisen elämäns-sä joudutaan palkkaamaan lakimies, kun halutaan uudis-taa tai ylipäätään tehdä omaa elämää koskevia päätöksiä!”

Tulkinta vaihtelee MT:n verkkosivuilla uutinen sai aikaan keskustelua valvon-nan tarpeesta. ”Maajussit ottais mielellään tukia, siis veronmaksajien rahoja edelleen runsaasti, valvontaa kuitenkin eivät halua lainkaan. Aikamoinen ajastusharha on sitkeänä”, ihmettelee Aale. ”Maajussien tukia saa ja pi-tää valvoa. Mutta tarkastajien pitää olla tehtäviensä tasalla!” sanoi siihen nimimerkki ”Viljelijän oikeusturva?” Hän kertoo esimerkin Hämeestä: ”tarkastaja oli ’herännyt väärällä jalalla’ ja sanktioitavia kohtia löytyi tilani tarkastuksessa 6 kpl, joista 4 kumoutui yhdellä puhelinsoitolla hänen esimie-helleen. Loput kaksi sanktiota ’testautin’ valvontalautakun-nassa, joka ei niitä kuitenkaan rojhennut muuttaa. Niissäkin oli kysymys tulkinnasta.”

KAIAJALEENA RUNSTEN